

PARAL·LEL

LA REVISTA DEL PARAL·LEL, EL CARRER DE BARCELONA • LA CALLE DE BARCELONA • THE STREET OF BARCELONA

www.zonasec.cat

Històries del Paral·lel

Luis Cuenca
(pàg. 4)

Sant Antoni

Xarxa de punts lila
(pàg. 6)

El conte del mes

El Tram
(pàg. 14)

Jim Gómez

Cantant i guanyadora de la segona edició d'Eufòria

"És el moment de provar coses amb la música en català" (pàg. 8)

Foto: Aina Pizarro

Compro oro, plata, relojes de 1ras marcas, monedas, lingotes, papeletas de empeño y móviles

93 001 00 00

63 344 96 24

@barcjoyeria

FINS A 40€ PER GRAM D'OR

¡VISÍTANOS!

JOYERÍA BARC, tu joyería de confianza en Barcelona JOYERÍA BARC (Rda. Sant Pau, 79, esq. Manso) • JOYERÍA LA FAMA (Paral·lel, 97)

APUESTAS DEPORTIVAS

MINI CASINO

ABIERTO TODOS LOS DÍAS DE
9,00 A 4,00 DE LA MADRUGADA

APOLO

NOU DE LA RAMBLA, 109-111 • PARAL·LEL, 61
TEL. 93 329 01 28

Sumari

- Editorial pàg. 3
- Històries del Paral·lel pàg. 4
- Punts lila Sant Anoni pàg. 6
- L'Entrevista pàg. 8
- La foto retro pàg. 10
- Catalanes pioneres pàg. 11
- Cartellera de teatre pàg. 12
- Escola Pia Sant Antoni pàg. 13
- El conte del mes pàg. 14

Editorial

Casualitats

Ara que ja han passat setmanes del “Dia de la Hispanidad”, podem fer alguna reflexió. La més recurrent i popular és que aquella data va ser el començament de la tragèdia d'aquells pobles, i no aniríem errats. També és veritat que aquell descobriment va ser l'esdeveniment fundacional de la Revolució Científica, obligant als europeus a buscar nous coneixements a una velocitat vertiginosa sobre mapes, geografia, clima, flora, fauna i moltes altres matèries.

El més curiós és que tot fos degut a una casualitat, que Colom es trobés amb Amèrica quan creia que havia arribat a les Índies. D'aquí el nom d'indis als pobladors d'aquelles terres. Seria com si al 1969 l'*Apol·lo 11*, quan anava cap a la Lluna, s'hagués topat amb una lluna desconeguda a mig camí i que hagués passat desapercebuda en observacions prèvies.

A propòsit de tot això. Diuen, i *se non è vero, è ben trovato*, que quan els astronautes Neil Armstrong i Buzz Aldrin feien proves en un desert remot i similar a la Lluna, als Estats Units, un ancià nadiu americà els va preguntar què feien allà. Van respondre que preparant-se per anar a la Lluna en una expedició. L'ancià els va dir que a la Lluna vivien els esperits més sagrats de la seva tribu i que memoritzessin una frase en la llengua nativa del seu poble. Que era molt important que la repetissin quan es trobessin amb els esperits allà dalt. Dies més tard, van trobar algú que els va traduir la frase de l'ancià. Deia: “No us cregueu ni una sola paraula del que us diguin aquesta gent. Han vingut a robar-vos les terres”.

ESTE OTOÑO PREOCÚPATE SOLO DE LAS
COSAS QUE DE VERDAD IMPORTAN
de vender tu casa, nos ocupamos nosotros

LLÁMANOS... VALORACIONES GRATUITAS

REDPISO ESTUDIO NUEVO SANT ANTONI

C/ Calàbria n°16, Tienda 1

Tel. 664 689 452 / 93 611 23 80 / santantoni@redpiso.es

Edita: Gràfiques Sertsem, SL • **Dipòsit Legal:** B-7596/2012 • **Tirada:** 5.000 exemplars

Carrer Tamarit, 134, 2n, 2a • 08015 Barcelona • Telèfons: **699 73 97 79** / 93 451 12 92

E-mail: zonasec@hotmail.com • **www.zonasec.cat** • **Direcció:** Enric Mestres

Redacció: David García Mateu, Anna Iñigo, Barbara Kiessling, Enric Mestres

Col·laboradors: Toni Oller, Enric H. March, Víctor Carbonell, Paco Pàmies, Xavier Theros, Roberto Román

Fotografia: Redacció • **Maquetació:** Enric Mestres (GSSL)

PUBLICITAT: Francisco Rojo: Tel. **616 25 63 43 (de 17 a 24h)**

zonasec@hotmail.com / **Enric Mestres: 699 73 97 79**

PARAL·LEL OH! No es fa responsable de les opinions publicades en aquesta revista.

Aquesta publicació
forma part de:

Històries del Paral·lel

Luis Cuenca (Actor) (1921 - 2004)

Figura llegendària del Paral·lel, va compartir escenari al Teatre Apolo durant anys amb la vedet Tania Doris

Va guanyar el premi Goya per la seva participació com a actor a la pel·lícula 'La buena vida', de David Trueba

Luis Cuenca (Navalmoral de la Mata, Càceres, 1921 - Madrid, 2004). Fill i nét d'actors, els pares formaven part de la companyia de teatre Carrasco, fundada pels seus avis, amb la qual recorrien Espanya. En aquest món de còmics es va familiaritzar amb els escenaris des de ben petit. Des de la seva adolescència va començar a abordar tots els gèneres teatrals, i fins i tot va ser ballarí de claqué des dels primers temps de la postguerra. Aleshores es feia dir Tony Aster, i així es va iniciar a la revista com a *boy* de Celia Gámez. D'aquesta manera va començar la seva fructífera vinculació amb l'empresa de Matías Colsada, una relació que va durar més de quaranta anys i que, gràcies a la seva fesomia i el seu estil peculiars, el va catapultar a la popularitat com a còmic de revista i *partenaire* insubstituïble de les grans vedets del moment.

L'edat daurada de la revista

Amb elements de la sarsuela i el sainet, el cuplet i el music-hall, la revista es va erigir de seguida amb l'espectacle de més acceptació popular, sobretot en temps tan opacs com aquells. Encara que només fos pel "destape" de les esculturals vedets, era el gènere que millor sabia sortejar la rígida censura imposada pel règim de Franco, o almenys ho aparentava, i eren moltes les sales de Barcelona (Arnau, Apol·lo, El Molino...) i de Madrid (Martín, La Latina, Albé-

Luis Cuenca rebent el premi Goya l'any 1997

niz, Maravillas...) dedicades al gènere de la revista.

Aquesta repercussió va suposar per a moltes estrelles la plataforma necessària per passar després al teatre i a les pantalles de cine. Aquest va ser el cas de Queta Claver, Florinda Chico, Carmen de Lirio i més tard Esperanza Roy o Concha Velasco, i el d'actors com Tony Leblanc.

Tota gran vedet havia d'estar envoltada d'un parell de còmics. Cuenca va treballar amb algunes de les millors, i amb Pedro Peña va acompanyar Tania Doris durant moltes temporades. Entre llums, poca roba, plomes i pedreria, eren els encarregats d'explicar els acudits que pretenien donar una mica de verdor a la grisor de l'època. Avui, quan les quilomètriques comes de Tania Doris són part del passat, no hi tindrien cabuda espectacles com *Una rubia peligrosa*, *La blanca doble*, *Su majestad la mujer*, *La Pelusa*, *Yo soy casado*, *señorita*, *Róbame esta noche* o *Lo tengo rubio...*

Etapas de la seva filmografia

Tampoc les primeres pel·lícules en què va intervenir com a actor van ser gran cosa. El veritable sorgiment de Luis Cuenca com a actor va arribar més tard. *Suspiros de España (y Portugal)*, de José Luis García Sánchez, i *Cachito*, d'Enrique Urbizu, totes dues rodades el 1995, el van donar a conèixer a un públic que

Cartell d'una obra a l'antic Teatre Apolo protagonitzada per Tania Doris i Luis Cuenca

Una foto de Cuenca de jove

fins aleshores poc o gens en sabia. Després, pel·lícules que van suposar èxits de taquilla com *Airbag* (1997), de Juanma Bajo Ulloa, *Torrente, el brazo tonto de la ley* (1998), de Santiago Segura, *La hora de los valientes* (1998), d'Antonio Mercero; *Soldados de Salamina* (2003), de David Trueba o *¡Buen viaje, excelencia!* (2003), d'Albert Boadella van ampliar encara més aquesta repercussió, que va redundar en un treball continu i sempre destacat fins que la malaltia el va allunyar definitivament dels platós.

Segons David Trueba, que pel que sembla va compartir amb la vídua de l'actor i els seus dos fills el moment de la seva mort, va conservar la seva lucidesa fins al final, i prova d'això van ser les seves últimes paraules: "Nos vamos a la mierda"

Llegenda del Paral·lel

Com a gran figura llegendària del Paral·lel barceloní, bressol del teatre de revista tan en voga a l'època, es va mantenir durant dècades com estrella imprescindible de l'Apolo juntament amb la vedet Tania Doris o el còmic Pedro Peña. Luis Cuenca va viure una merescuda i inesperada etapa daurada en els darrers anys de la seva

vida com a actor de repartiment al cinema. Rescatat de l'oblit per directors de les noves generacions de cineastes, va intervenir en alguns dels títols de més èxit del cinema espanyol recent, i el seu talent va ser reconegut amb un premi Goya el 1997 pel seu treball a *La buena vida* (1996), de David Trueba, realitzador que amb una altra pel·lícula seva, *Obra maestra* (2000), el va portar a una nova candidatura al guardó.

La seva renovada popularitat es va ampliar encara més gràcies a la televisió, mitjà en què va integrar el repartiment d'algunes de les sèries de màxima audiència dels últims temps, com *Farmacia de guardia* i *Cuéntame cómo pasó*, per la qual el 2003 també va ser distingit com a millor actor de repartiment amb el premi de la Unió d'Actors.

L'etern adolescent

De físic característic, extremadament prim i amb una mirada profunda que semblava contenir tota l'expressió de la seva llarga experiència vital, molts dels seus companys de treball el definien com un etern adolescent, murri i burlleta, i hi valoraven el seu incòlum sentit de l'humor. Segons David Trueba, que pel que sembla va compartir amb la vídua de l'actor i els seus dos fills el moment de la seva mort, va conservar la seva lucidesa fins al final, i prova d'això van ser les seves últimes paraules: "Nos vamos a la mierda". **REDACCIÓ**

O Meu Lar

Al barri des de 1989

Braseria
Cuina a la vista, amb brasa natural
Cloïsses, pop a la gallega, gambes, padrón, calamarcets...
Carns gallegues i peix

Horari: de 13 a 16,30 i de 20 a 23 h. / Tancat: dimarts i diumenge nit
Margarit, 24 (Poble-sec) • Tel. 93 329 70 74
www.omeular.es

**TAMBIÉN
PARA LLEVAR!**

Inaugurada la xarxa de punts liles a Sant Antoni

Es tracta d'una proposta pionera per fer front a les violències masclistes amb la implicació del veïnat, equipaments i comerços

En el marc de projecte *Totes som punt lila*, impulsat per la Vocalia de Dones de l'Associació Veïnal de Sant Antoni amb el suport de la FAVB, s'ha inaugurat la xarxa de punts liles de Sant Antoni. Són setze comerços, entitats i equipaments del barri que han rebut formació en atenció a la violència masclista per poder acompanyar des de la proximitat i oferir eines i recursos d'actuació i derivació.

Amb una passejada pel barri, les participants en el projecte han repartit els setze adhesius identificatius que

a partir d'ara faran visibles aquests espais de recer en cas de produir-se episodis de violències masclistes, tant si s'esdevenen de dia com de nit.

El projecte *Totes som punt lila*, guanyador del premi 25N el 2022, és una proposta pionera per fer front a les violències masclistes que busca la implicació del veïnat, els equipaments i els comerços del barri de Sant Antoni. Impulsat des de la Vocalia de Dones de l'Associació Veïnal de Sant Antoni (AV Sant Antoni), plantejava crear una xarxa estreta de col·laboració entre els agents de barri i posar el focus en la sensibilització de totes les persones que conviuen al

barri a l'hora de detectar un cas de violència masclista i en el paper de les xarxes comunitàries per donar suport i acompanyament en aquestes situacions.

Aquesta xarxa és només una de les accions impulsades i creades des de fa uns mesos a partir

de la feina voluntària i tècnica de l'AV Sant Antoni i del Districte de l'Eixample, però també d'altres entitats del barri com l'Assemblea Joves Sant Antoni, l'Espai Veïnal Calàbria 66, el Centre Cívic Cotxeres, l'Espai Gent Gran, l'associació de comerciants

Sant Antoni Comerç, l'associació de comerciants Som Sant Antoni, educadores de carrer dels Serveis

Socials de Sant Antoni i el Mercat de Sant Antoni. Amb aquesta feina col·lectiva es vol aconseguir un barri més segur per a les dones i que aquesta seguretat sigui responsabilitat de tota la comu-

nitat i no recaigui sobre les dones mateixes.

El projecte segueix el seu curs amb altres accions, com el muntatge de carpes de sensibilització especialitzades, per continuar visibilitzant la violència masclista i fomentar la sororitat i la participació veïnal en la lluita contra aquesta xacra. **REDACCIÓ (Font Ajt. BCN)**

A partir d'ara faran visibles aquests espais de recer en cas de produir-se episodis de violències masclistes, tant si s'esdevenen de dia com de nit

LEONÉS 2

SNACK BAR • CERVECERÍA

Abierto de 9 mañana a 2 madrugada

COCINA PERMANENTE - MENÚ DIARIO

Tel. 93 172 46 69

nº 120 - c/ Nou de la Rambla - nº 146

BRASERÍA - RESTAURANT

Especialidad en:

CARNES GALLEGAS Y PESCADO

Jueves y viernes de 18 a 1 h.

Sábados de 11 a 16 h. y de 20 a 1 h.

Domingos de 11 a 16 h.

Tel. 93 329 11 54

**PROVEM-HO
EN CATALÀ**

**MOLT
PER PARLAR.
MOLT
PER VIURE.**

moltperparlar.cat

 Generalitat
de Catalunya

Pel català,
sempre endavant

L'entrevista

Jim Gómez

(Cantant i guanyadora d'“Eufòria”)

“És el moment de provar coses amb la música en català”

La guanyadora de la segona edició d'“Eufòria” es va presentar al concurs amb *Sweet Child O' Mine*, de Guns N' Roses, un tema amb el que volia demostrar la seva faceta més rockera. La Jim és de Granollers, té 21 anys i l'han definit com una bomba musical i de talent. Compartim amb ella les seves reflexions sobre el seu pas pel programa i ens explica com encara els seus projectes musicals futurs.

Qui és la Jim?

Doncs una nena de vint-i-un anys, a qui li agrada molt cantar, i des de petita ho fa. Em vaig presentar a un programa de talent de TV3, a *Eufòria*, i el vaig acabar guanyant! D'aquí surt la Jim.

Com valores el teu pas pel programa?

El meu pas ha estat una revelació gran, perquè ara em puc dedicar a la música i és el que m'agrada fer! Anteriorment, ja havia participat a un programa, *Objectiu Paki* de Televisió Cardedeu. I allò ja va ser un punt que em va fer veure que m'agradava pujar a l'escenari. Però a *Eufòria* ja ha sigut definitiu el fet de dir: em vull dedicar a això. A part d'un aprenentatge gegant i una superació de reptes, crec que ha estat una obertura de ment molt gran.

I n'ets la guanyadora. Què suposa això?

El fet de guanyar m'ha ajudat a veure que la gent confia en mi per a dedicar-me al món de la música. Jo soc una persona que, tot i que era conscient que tenia una veu maca i cantava bé, no confiava tant. Potser no creia que era suficient per endinsar-me al món de la música i em feia no veure-ho clar. El fet d'haver guanyat aquesta última edició d'“Eufòria” m'ha ajudat a guanyar-me la

Foto: Aina Pizarro

La cantant Jim ha estat la revelació d'“Eufòria”

confiança de la gent, i a saber que confien en mi, que els agrada el que faig, com soc i la meua música. Em sento molt ben rebuda en aquest sentit, és fort veure que la gent vol la teua música i li pot agradar.

Per tant, estem parlant de què t'ha canviat la vida guanyar “Eufòria”?

Òbviament! Sí. Jo soc la mateixa persona, però tinc un aprenentatge molt més gran que m'enduc. Si no hagués entrat a *Eufòria* res hauria estat el mateix. I això ho dic també per tots els companys que m'enduc d'aquesta experiència.

Creus que formats com “Objectiu Paki” o “Eufòria” són importants per impulsar el talent musical jove?

Totalment, i més dirigits a joves. Amb aquest programa i fent càstings arreu de Catalunya jo m'he adonat que hi ha molta gent jove amb talent. És bo que programes així puguin potenciar que els joves es presentin a un programa i puguin arribar a ser artistes, per crear la teua música —perquè és complicadíssim crear música pròpia sense que et conegui ningú...—, perquè aquests programes potencien molt una sortida amb més ga-

ranties, amb gent que ja et vol escoltar i el que toca després és posar-se a treballar. M'agrada molt que es facin aquests programes, sempre m'han agradat molt, i m'ha anat molt bé.

Un dels fets característics d'aquests programes és la llengua. En quina situació creus que es troba la música en català?

Jo crec que ara mateix està bastant bé. La música en català s'està elevant molt. Tenim nous artistes molt potents –com The Tyets, Figa Flawas...–, estan fent música que va més enllà. Crec que fins fa un parell d'anys la música catalana es relacionava molt amb el patxangueo, amb música pròpia de festa major... i ara estem sortint d'aquest cercle i s'estan explorant nous estils. Crec que això està donant una obertura molt gran que ens fa arribar a molta més gent de la que podíem pensar. Per tant, penso que ara mateix estem en un moment guai. Ara es poden començar a fer coses diferents, és el moment de fer-ho.

“Amb aquest programa i fent càstings arreu de Catalunya jo m’he adonat que hi ha molta gent jove amb talent”

Tornaries a participar a 'Eufòria'?

En una entrevista vaig dir que sí, però soc conscient que ja he viscut aquesta etapa. Quan dic que hi tornaria penso en tots els meus companys, les coses bones, els aprenentatges... Tot i que també hi ha moments de pressió i estrès que no repetiria. Jo em quedo amb el fet de poder cantar cada dia, compartir i fer música amb els meus companys... Per a tot aquest procés, que va ser molt maco, sempre hi tornaria!

Foto: Som Granollers

L'artista interpretant una cançó dalt de l'escenari

Comida casera Argentina - Carnes de importación - Vinos Argentinos - Pastas rellenas
Pizzas caseras - Empanadas - Postres caseros
Desayunos - Eventos - Caterings

Carrer Vila i Vilà, 53 • 08004 BCN (Poble-sec) • Reservas: 933 284 692 • Instagram: @lafronterabcn

Antoni Gaudí i Cornet (Reus o Riudoms, 1852 - Barcelona, 1926), arquitecte i màxim representant del modernisme català (Sagrada Família, Casa Batlló, Casa Milà, Parc Güell...). De Gaudí hi ha molt poques imatges però fa poc es va descobrir aquesta fotografia inèdita en que se'l veu arribant a la Universitat de Barcelona

Lluís Domènech i Montaner (Barcelona, 1849 - 1923), arquitecte, historiador, humanista i polític. Va construir el Palau de la Música i l'Hospital de Sant Pau. Deixebles seus van ser Gaudí i Puig i Cadafalch. Va impulsar la Lliga Regionalista, partit que acabaria sent hegemònic

Josep Puig i Cadafalch (Mataró, 1867 - Barcelona, 1956), arquitecte, historiador, arqueòleg i polític. Va ser regidor de l'Ajuntament de Barcelona, diputat a les Corts Espanyoles i president de la Mancomunitat de Catalunya. Obres seves són la Casa Amatller i la Casa de les Punxes

NACHO
Pintor Decoratiu

PINTOR DE BARRI · INTERIORS · EXTERIORS · TRACTAMENTS DE FUSTA
MOBILIARI · DECORACIÓ · ALTA DECORACIÓ · ESTUCATS
NACHO GUILERA DE RIQUER · 687 38 05 58

Catalanes pioneres

Mari Pepa Colomer, la primera aviadora catalana

Maria Josep Colomer i Luque (Barcelona, 1913 - Surrey, Anglaterra, 2004), més coneguda com a Mari Pepa Colomer, va ser la primera aviadora catalana de la història i la tercera d'Espanya. Mari Pepa era filla de Josep Colomer i Girbau, de Sabadell, un fabricant de teixits obert i lliberal, amic personal de Picasso, i de Maria Encarnació Luque, mestra d'escola. Va ser el seu pare qui es va encarregar que la seva filla estudiés a l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, i qui la va recolçar quan la Mari Pepa va decidir dedicar-se al món de l'aviació.

En començar la Guerra Civil, va ser de les primeres dones a servir a la República. Durant la guerra no va entrar en combat, però se li van encarregar missions de vigilància per evitar l'entrada d'avions italians, de

reconeixement i de trasllat de ferits. Probablement va ser la primera dona espanyola a fer aquesta mena de tasques. En aquesta època va conèixer la seva companya, la Dolors Vives, que va ser la segona dona pilot catalana, i van tenir una molt bona relació. Eren dones molt avançades al seu temps, molt decidides, que trencaven motlles. Però la seva trajectòria va quedar tallada per la guerra i Colomer i el seu marit van haver de marxar a l'exili. A Anglater-

ra, el seu marit es va consolidar com un gran aviador i va treballar per al govern britànic. Colomer es va dedicar a tenir cura de la família i a la granja de cavalls que tenien a Surrey. Al final de la seva vida se li van dedicar diversos homenatges, a ella i a la Dolors Vives. A la Sagrera hi ha uns jardins que la recorden. **ENRIC MESTRES**

Paddock[®]
MOTARD BAR CON TERRAZA
 de martes a jueves de 18 a 2h
 viernes y sábado de 18 a 3h • domingo de 18 a 2h
BUENA CERVEZA Y BUENA MÚSICA
 Celebrando **30 años** de buenos momentos
 en vuestra compañía ¡GRACIAS!
 Av. Paral·lel, 92 Tel. 93 329 51 42

farmacia **Elkano70**

**DERMOCOSMÉTICA
 INFANTIL
 CUIDADO CAPILAR
 SPD**
 (Servicio Personalizado
 Dosificación)

**OBERT
 12 HORES**
 Dilluns a Divendres 8.30-20.30
 Dissabtes 9.00-14.00

Elkano, 70 (esquina Radas) - 08004 Barcelona
 Tels. 93 441 60 91 / 650 48 31 57
 farmaciaelkano70@gmail.com

 ORIGINAL WINE SHOP BARCELONA

Comandes a domicili a partir de 20 euros 931 923 814
 671 302 001

Celler de Ronda
 Vins • Licors • Caves • Cerveses Artesanes

Ronda Sant Pau, 77, local 1 - Barcelona
 E-mail: cellerderonda@gmail.com
 Facebook: celler de Ronda Barcelona

CERVESES VINS VERMUTS

BAR CALDERS

C/PARLAMENT 25 SANT ANTONI BARCELONA

Cartellera de Teatre al Paral·lel

TEATRE CONDAL www.teatrecondal.cat

La noche de los muertos vivos ¡Live! (fins 19 nov.)

Un amor particular (fins al 15 de novembre)

Yo sobreviví a la EGB (dissabtes fins desembre)

TEATRE VICTÒRIA www.teatrevictoria.com

El mago Pop (fins al 3 de desembre)

TEATRE APOLO www.teatreapolo.com

Corta el cable rojo (dissabtes i diumenges novembre)

La historia interminable (a partir 22 de novembre)

PARAL·LEL 62 www.paral-lel62.cat

Festival Jazz BCN: Ron Carter (9 de novembre)

Devendra Banhart (12 de novembre)

Amaia Miranda (final de gira) (22 de novembre)

Devendra Banhart
Paral·lel 62

DAU AL SEC www.daualsecartesceniques.cat

Las noches malas de Amir Shrinayan (del 2 al 12 nov.)

La Màgia Lenta (del 15 al 19 de novembre)

TEATRE TANTARANTANA www.tantarantana.com

BFF (del 9 de novembre al 3 de desembre)

RCE
STUDIOS
106.9FM

La Ràdio Catalana de la Cultura i l'Esport

La ràdio que t'envolta

Telèfon de directe: 93 468 55 55

RCE

SE ABRE EL TELÓN, todos los viernes de 17h a 18h
en **RCE 106.9FM** y por internet: www.rce.cat

El espacio de radio **SE ABRE EL TELÓN** està dirigit i presentat por
LINO RUÍZ. Un programa especializado en la crítica de teatro, musical y
cine. Regalamos entradas de teatro y conciertos musicales.

Visiteu la web del
zonasec

El diari del Poble-sec

www.zonasec.cat

Escola Pia Sant Antoni

Projecte Afluent

Una de les necessitats de l'escola és com integrem a les famílies nouvingudes i ajudem a totes les que ho demanen, algunes més vulnerables. Viure a un nou país, del qual no coneixes res i no en coneixes ningú és un repte important. Vols el millor per als teus infants però, com donar-los tot el necessari sense conèixer l'entorn? Quan saps, entens i coneixes, generes confiança. Des del projecte Afluent de l'Escola Pia Sant Antoni intentem acompanyar a les famílies, generalment mares a la descoberta d'un nou món. Per fer aquesta descoberta comencem amb la llengua. Donat que, aprendre el castellà i el català permet iniciar la relació amb l'entorn. També és rellevant el fet de trobar-se amb altres persones amb una situació semblant i poder expressar neguits i inquietuds. Aquest procés de socialització, fora de l'ambient habitual familiar, ajuda a compartir informacions, a veure altres realitats i a crear vincles amb persones noves i sentir-se part del grup. Cal afegir que el sentit de pertinença les predisposa a una conducta proactiva i positiva envers el seu aprenentatge.

Un dels camps en què més insistim en el projecte és el sistema educatiu. Cal ajudar a descobrir com funciona el sistema escolar de casa nostra, l'acompanyament en tots els àmbits de la vida escolar: estudis, pautes d'orientació, entrevistes, funcionament del menjador, la importància de participar en les excursions, extraescolars, o àmbits de treball socioeducatiu, la relació amb les plataformes tecnològiques de les escoles, i si cal, generar correus electrònics i ensenyar a donar-se d'alta d'algun servei. També és important la relació amb l'entorn, barri, mercat, CAP...

També hem incorporat al projecte, gràcies a la col-

Imatge: Escola Pia

laboració amb Tot Raval, una metgessa, una nutricionista, infermeres i orientadores que fan una feina d'assessorament, d'acompanyament i de prevenció de temes de salut. Per a moltes de les usuàries del projecte la salut dels infants, la pròpia salut i en especial la planificació familiar són importantíssimes. Com són elles les que fan les preguntes, es pot donar el cas que es resolguin neguits de més d'una d'elles. L'escolta activa i la resolució, molts cops, de les angoixes que tenen és un fet clau.

Ara ens calen voluntàries per ensenyar català i castellà a aquestes mares migrades que tenen fills i filles a la nostra escola. Per això, si ens vols ajudar només cal que contactis per mail amb: merce.pons@santantoni.epiaedu.cat i ella us introduirà i explicarà el projecte. Les classes s'imparteixen en horari lectiu de l'alumnat i gràcies a les voluntàries i als voluntaris de batxillerat podem comptar amb servei de guarderia per a nadons. L'horari és dilluns i dimecres de 15:00 a 16:45 h.

ESCOLA PIA SANT ANTONI

Més informació a: santantoni@escolapia.cat
www.santantoni.escolapia.cat / Tel. 93 441 06 05

APLICACIONS ENGINYERIA ELECTROMÈDICA 98, S.A.

DIAGNÒSTIC PER IMATGE
RAIGS X • VETERINÀRIA • PODOLOGIA
DENTAL • ELECTROMEDICINA

Puríssima Concepció, 7, baixos
08004 Barcelona
Tels. 93 441 91 03 - 607 574 813
E-mail: aee98sa@gmail.com

soyma
SERRALLERIA

C/ Parlament, 35 – Barcelona 08015
93 441 08 66 ☎ 93 443 99 77

URGENCIAS 629 31 65 11

El conte del...

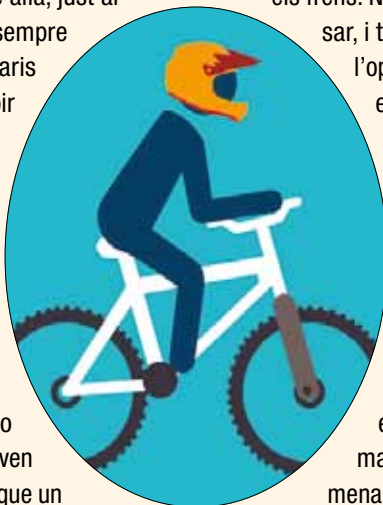
PARAL·LEL

El Tram

L'escriptor del barri, Isaac Cortés, ens ha enviat un conte on ens parla dels misteriosos poders de l'asfalt...

Eren només uns metres, però letals. Aparentment, aquell tram no tenia cap complicació, era totalment recte i prou ample per a encabir-hi dues bicicletes. Estava situat a l'altura del Molino, al Paral·lel. Durant massa temps era habitual veure-hi una ambulància i un plec de policies custodiant l'accident de torn, sempre allà, just al mateix punt. Al principi, les víctimes sempre eren ciclistes, però després, els usuaris del patinet elèctric, també van sucumbir al Tram. Era normal trobar-se'ls desllorigats sobre l'asfalt. Cada vegada que jo passava per allà caminant, no em podia estar de mirar el terra, sempre hi havia restes de sang d'algun accidentat. Vaig enviar una carta a l'Ajuntament, a Urbanisme, explicant allò que ningú s'atrevia a dir. "Hi ha un tram maleït al Paral·lel". No em van contestar i els ferits s'acumulaven com les paneroles a l'Eixample. El dia que un ciclista sense casc va acabar a l'hospital en estat de coma, vaig enviar una carta a *La Vanguardia*. Em van ignorar. Només el *Zona Sec*, el diari del Poble-sec, es va fer ressò de la possible maledicció. Per altra part, em feia gràcia veure com la gent del barri havia batejat aquell malaguanyat tros d'asfalt com "El Tram". Sense anar més lluny, quan anava al Mombiola a fer el tallat de rigor, de tant en tant el cambrer em deia: "Ahir en va caure un altre, al Tram". O a la cua del supermercat era normal escoltar "un altre cop hi ha una ambulància al Tram".

Una nit que la solitud m'esgarrapava l'avorriment i la inconsciència l'enteniment, vaig decidir enfrontar-me al Tram. Potser si queia, podria esbrinar què hi havia rere aquell misteri. Vaig proveir-me d'un casc, de genolleres i d'una bicicleta a l'aparcament del Bicing de Vila i Vilà. La nit era tranquil·la i, estranyament, la rodalia de l'Apolo no estava gaire transitada. Vaig enfilem el carril bici. Tenia el Tram a tocar, inconscientment vaig prémer els frens. No em va passar res. Vaig tornar a pas-

sar, i tampoc em va passar res. Vaig repetir l'operació una vegada i una altra, fins que

es va fer de dia. Crec que mai havia pedalat tant en ma vida. Els bessons se m'havien inflat com magranes i els quàdriceps em tibaven la pell.

No podia més. Vaig fer l'última passada a quarts de set, quan la ciutat ja començava a despertar. El Tram m'esperava tranquil, vaig treure les mans del manillar; volia caure, volia

estampar-me i sentir-me part de la maledicció. El que va passar no té cap mena d'explicació lògica. La roda del davant

es va torçar i quan l'equilibri estava a punt de claudicar a favor de la gravetat, algú que no era jo va redreçar la direcció de la bici. Tot i els meus esforços, no vaig poder estampar-me a terra.

L'endemà, sense previ avis, l'Ajuntament va canviar l'asfaltatge del Tram. Jo vaig córrer per fer-me amb la runa sobrera. Ara la tinc a casa, de fet, vaig substituir el parquet per l'asfalt maleït i quan venen visites a casa; cauen allà, on jo no puc caure.

es va torçar i quan l'equilibri estava a punt de claudicar a favor de la gravetat, algú que no era jo va redreçar la direcció de la bici. Tot i els meus esforços, no vaig poder estampar-me a terra.

L'endemà, sense previ avis, l'Ajuntament va canviar l'asfaltatge del Tram. Jo vaig córrer per fer-me amb la runa sobrera. Ara la tinc a casa, de fet, vaig substituir el parquet per l'asfalt maleït i quan venen visites a casa; cauen allà, on jo no puc caure.

L'endemà, sense previ avis, l'Ajuntament va canviar l'asfaltatge del Tram. Jo vaig córrer per fer-me amb la runa sobrera. Ara la tinc a casa, de fet, vaig substituir el parquet per l'asfalt maleït i quan venen visites a casa; cauen allà, on jo no puc caure.

ISAAC CORTÉS I DOMINGO (*Instagram: @isaacid*)

visita la
web del ZS

zonasec

www.zonasec.cat

EL DIARI DEL POBLE-SEC

DESCUBRE LA NUEVA...

NOU DE LA RAMBLA 145
08004 BARCELONA
PARALLEL
M L2 L3

SALA

Plataforma

DJ
80s 90s
FUNK TIME
OLDIES ROCK
RUMBEATS
MIXMUSIC
INDIE
ETC...

ABIERTO
JUEVES · VIERNES · SÁBADOS
Y VIGILIAS DE FESTIVOS

info@salaplataforma.com

WWW.SALAPLATAFORMA.COM

La Matalasseria

MATALASSERIA TRADICIONAL CATALANA

Roser, 6 • 08004 BCN • 93 442 66 73 • lamatalasseriabcn@gmail.com

LAS MAÑANITAS
TexMex · Comida Mexicana

Gran Via Corts Catalanes, 715 (esq. Sicilia) • Metro: Monumental
Tel. 93 231 22 20 - 618 606 572 • www.lasmananitas.es
A los clientes que vengan del Paral·lel ¡CHUPITO GRATIS!

Si us voleu anunciar:
Tel. 699 27 18 25
Tel. 699 73 97 79
zonasec@hotmail.com

BENVINGUDES, IDEALISTES I ALTRES IL·LUSES

Descarrega't 3Cat.

La nova plataforma digital de continguts en català i de qualitat.

3cat

Passeu, passeu